

SÁTRAT NYITNI A NAPRA

Sátrat nyitni a Napra,
a verebek bekongatják
a jólelkű levegő gyöngye testvéreit,
fészek tojásokkal imádkoznak
a harcos hegyek villódzó köveihez,
vérző vasak felmetszett jajkiáltásai
a mi jajkiáltásaink a kövér rubintok
bemetszett arcú édesanyjához,
hogymég érezni szeretnénk a fiatal és
szerteágazó kincsek szaporodását.

A hallhatatlan emberi seb
kéken lüktetve hagyta a
szívárványok ölén begubózott csalódást.

De a csataterek ágyús hangokkal
megkísérlik a visszatért tábornok
egyhangú beiktatását a
kövér betegségek hajcsáráként.

Hiánytalan ábrázatú egyenruhák
tízezren formázzák a felejthetetlen
balszárnyat a szívhez vezető
vérrögök útvesztőjében.
A szív már készen áll fogadásukra,
halk szerelmes módjára
bárányos fogantyúkat hegeszt
a bejárati ajtó szilárd szemöldökfájára,
nehogy beverjék fejüket a lassan
és forró vízben vasalt emberek.

76 Nem tudják, hogy a szív már
régen kifehéřítette az ágyukat,
és meleg szerszámokkal házat épített
a mindenkinek fenntartott rétek közepén.

Nem tudják, hogy a csak számukra
keletkező marás már megadta magát
a jobbra és balra forduló szép lovasainak.

A megháborodott szürke öltönyben
magyaráz, de nem tudja
hogy lábánál mogorva szellemek kapkodnak
arany mandzsettái után.

A békés viszont mézzel tölti meg
a nagy kapuk terét, és nem fejezi be
a munkáját amíg nem öntötte torkon
a kaptárok aranyszemű királynőjét.
A végén szétdarabolt lovak és emberek
szedelőzködnek egy nagyobb egység
új és nagyobb hivatalába, amíg a szív smaragdkupolás
palotájából integet a lefogyottaknak és a vérzőhasúaknak,
hogy maguktól induljanak el újra, hogy végre elmondhassák
unokáiknak, hogy kell sátrat nyitni a napra.